

Publicerad 2009-06-19 21:40 av Cotume

Jag orkar inte mer...

Dikt 21

För mycket gnat och för mycket tjat
För mycket utanförskap och för mycket hat.
Jag orkar inte med alla pessimister som jag lever bland.
Ingen vill längre ta mig i hand.
Folk bara klagar på och bestämmer hur jag ska leva.
Precis när jag har läkt, drar dem upp en ny blodig reva.
Om jag ska orka fortsätta mer.
Då vill jag någon hör mig, att någon ser.
Jag är skadad och sårad inuti.
Den gamla goda tiden är sedan länge förbi.
Den tiden då jag var lycklig och glad.
Då jag med lätthet kunde ta mig ett bad.
Numera kontrollerar alla mig.
Jag skulle hellre vilja ha det som dig.
Att med enkelhet kunna göra vad man vill.
Bestämman om man ska gå eller sitta still.
Men icke bland mina små jävular.
Vem är det egentligen som mobbar?
De ska bestämma allt, till och med min stil.
Allt detta gör att jag blir ostabil.
Jag bryr mig om mina syskon och vänner.
Alla utanför familjen som jag känner.
Folk tror att jag alltid är snäll och from.
Eller så tror dem att jag är en eländig ungdom.
Jag är bara jag och inget annat.
Tack vare dem så är mitt liv totalt kvaddat.
Men jag har flera änglar i min närhet.
Utan dem vore livet rena blodbadet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cotume med Poeter.se id #29286 innehar upphovsrätten